

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év május hó 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. június 4. napján kihirdetett 43. (III.) Kb.184/2013/22. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 439.§ (1) bekezdése.

A vádlottat - a vele szemben kiszabott katonai büntetés helyett - 120 (egyszázhusz) napi tétel napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre ítéli.

A vádlottnak a 120.000 (egyszázhuszezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 12 (tizenkét) hónapi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, illetve az 1 (egy) havi részlet megfizetését elmulasztja a pénzbüntetést, vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel összegének a helyébe 1 (egy) napi fogházbüntetés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

i n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. június 4. napján kihirdetett 43. (III.) Kb.184/2013/22. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk.349.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért - önálló büntetésül - szolgálati viszony megszüntetésére ítélte. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 30.300 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. A vádlott és védője egyaránt elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.612/2014/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében mind a felmentés, mind az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, az helytelen következtetést tartalmaz, mert a lefolytatott bizonyítási eljárás és több tanú kihallgatása után sem jelenthető ki az, hogy az esemény nem történhetett meg úgy, ahogy azt a vádlott a védekezésében elmondta. Elméletileg nem zárható ki, hogy valaki a havi szolgálattervezetet átírta, ugyanis az nem volt 24 órán át őrzött helyen. Az, hogy az adott szolgálat beírása halványabban látszik, következtetést enged arra, hogy ott

radírozás történt. A vádlott bűnössége ilyen módon nem nyert kétséget kizáróan bizonyítást. Szintén a felmentésre irányuló indítványhoz kapcsolódóan hivatkozott a védő védencének gondatlan elkövetésére. Álláspontja szerint erre enged következtetni az, hogy amikor értesítették a vádlottat arról, hogy az adott napon szolgálatba kell lépnie, néhány óra késéssel ugyan, de szolgálatra alkalmas állapotban a szolgálati helyén megjelent. Szándékos elkövetés esetén nyilvánvalóan megpróbálta volna magát elérhetetlenné tenni, hogy ne kelljen szolgálatba lépni, vagy a hívás alkalmatlan állapotban találta volna őt. Az adott cselekmény gondatlan elkövetése viszont bűncselekményt nem valósít meg, csak fegyelmi eljárást alapozhat meg. Az enyhítésre irányuló indítvánnyal kapcsolatban kifejtette, hogy a kiszabott büntetés eltűzött. Az ügyész is pénzbüntetésre tett indítványt, és az önálló katonai büntetés kiszabásán ugyanúgy meglepődött, mint maga a vádlott és védője. Kifejtette továbbá azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor nem elsősorban a vádlott cselekményét értékelte, nem elsődlegesen annak tárgyi súlyára volt figyelemmel, hanem a vádlott szolgálati előéletére. Ezért másodlagosan arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva védencével szemben pénzbüntetést szabjon ki.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában fenntartotta az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését, valamint az eljárás korábbi szakaszában is már előterjesztett védekezését, mely szerint tudtán kívül át lett szervezve a szolgálat, ezért nem értesült, nem tudott arról, hogy a ... szolgálatba kell lépnie. Előadta továbbá, hogy elvált, fizetése 50 %-t fizeti gyerektartásra, és a jelen eljárásra tekintettel fizetése 50 %-t levonják a beosztásából történt felfüggesztésére figyelemmel.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint ... biztonsági tiszt szolgálat ellátására azért nem jelent meg időben, mert nem tudott arról, hogy ezen a napon szolgálatot kell teljesítenie. Arra hivatkozott, hogy minden szolgálat leadásakor részletesen, és alaposan tájékozódik a további szolgálatai felől, és ez a kérdéses időben is így történt, amikor látta, hogy a szolgálat átszervezésre került, és a ... szolgálatát a havi szolgálattervezetből kiradírozták. Legnagyobb meglepetésére azonban, ez a szolgálat ... között visszaírásra került, azonban ő a kérdéses időközben nem tartózkodott a bv. intézetben, és erről a változásról őt nem is értesítették ki. Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezése alapján igen részletes és alapos bizonyítási eljárást folytatott le, és nem tévedett, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, valamint a nagyszámú okirati bizonyíték, elsősorban az eredeti formában beszerzett szolgálati okmányok alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács a tárgyaláson lefolytatott bizonyítási eljárás keretében kihallgatta mindhárom olyan személyt, aki egyáltalán jogosult volt a szolgálat tervezetben módosítást tenni, és ezen személyek cáfolták a vádlotti védekezést. Az elsőfokú bíróság beszerezte eredeti formában azokat a szolgálati okmányokat, amelyekben nyoma kellene, hogy legyen a szolgálattervezetben tett esetleges módosításnak. A vádlotti védekezést, ezen szolgálati okmányok bejegyzései sem támasztották alá. Tanúkat hallgatott ki az elsőfokú bíróság arra vonatkozóan, hogy egy szolgálat-módosítás hogyan

jelenik meg az iratokban, a tervezetben, illetve arról a szolgálatba lépő személyek hogyan értesülnek. Szintén nyilatkoztak a kihallgatott tanúk arra vonatkozóan, hogy a szolgálattervezetben az adott napra beírt vezénylés látható, követhető volt-e. Ezen további tanúk vallomásai is a vádlotti védekezést cáfolták. A tárgyaláson kihallgatott tanúk továbbá nyilatkoztak arra vonatkozóan, hogy a szolgálattervezetet milyen módon tárolják. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 2. oldal közepétől a 7. oldal 2. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlott tagadó vallomását, illetve védekezését fogadta el a tényállás alapjául. A lefolytatott igen részletes bizonyítási eljárás eredményeként megállapítható, hogy a vádlotti védekezésben hivatkozott, a vádlott tudta nélkül megtörtént szolgálatváltozás a lefolytatott bizonyításokkal kizárható volt.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak. Ezen kívül megállapítható az is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le a következtetést a vádlott bűnösségére és - lényegét tekintve - helyes a cselekmény jogi minősítése is. A védőnek a bűncselekmény gondatlan elkövetésére vonatkozó érvelése és ezen keresztül felmentésre irányuló indítványa nem alapos. A vádlott az eljárás egyetlen szakaszában sem hivatkozott gondatlanságra, arra, hogy a bűncselekményt figyelmetlensége, vagy egyéb a gondatlanság fogalomkörébe tartozó valamilyen mulasztása miatt követte volna el. Ellenkezőleg, az eljárás minden szakaszában arra hivatkozott, hogy rendszeresen tájékozódott a következő szolgálati napjai felől. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az elsőfokú ítélet 7. oldal 3-6. bekezdéséig kifejtett jogi álláspontját. Az ítéltábla katonai tanácsa által kiszabott eltérő büntetésre figyelemmel azonban a másodfokú bíróság a Btk.2.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem az elkövetés, hanem az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy a 2012. évi C. tv. a másodfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés tekintetében a vádlottra nézve kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva rögzítette, hogy a vádlott bűncselekményének jogszabályi megjelölése a Btk.439.§ (1) bekezdése.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, melyek közül az enyhítő körülményeket a másodfokú bíróság kiegészíti, a vádlott hibáján kívül bekövetkezett időmúlással. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eltúlzott súlyú büntetést szabott ki a vádlottal szemben. Az önálló büntetesként kiszabott szolgálati viszony megszüntetése valóban olyan büntetés, amely jelentősebb mértékben a vádlotti szolgálat életútjára, eddigi életvezetésére van figyelemmel, és figyelmen kívül hagyja a jelen ügy tárgyát képező szolgálati vétség tényleges tárgyi súlyát. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a Btk.33.§ (4) bekezdése, valamint a Btk.50.§ (1) és (3) bekezdésének alkalmazásával a vádlottal szemben 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft

pénzbüntetést szabott ki. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a terhelttel szemben a 120.000,- ft pénzbüntetés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§-ában írt büntetési célokat.

A vádlott vagyoni helyzetére figyelemmel a másodfokú bíróság a pénzbüntetés megfizetésére - a Btk.50.§ (4) bekezdésének alkalmazásával - 12 havi részletfizetést engedélyezett, és a Btk.51.§-a alapján rendelkezett a meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásról.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. május 27.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. május 27.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke